

РЕШЕНИЕ

№ 10184

гр. София, 24.03.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, ХХVI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 28.02.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Наталия Ангелова

ЧЛЕНОВЕ: Ванина Колева

Мариета Райкова

при участието на секретаря Цонка Вретенарова и при участието на прокурора Мария Малинова, като разгледа дело номер **12580** по описа за **2024** година докладвано от съдия Мариета Райкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по жалба на началник отдел "Контрол и правоприлагане" в НТУ към Агенция "Пътна инфраструктура", подадена чрез юрк. Д. срещу Решение № 736 от 13.02.2023г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 133-ти състав, постановено по НАХД № 11009/2022г.

С решението е отменено наказателно постановление № BG01032022/5800/P8-241/28.07.2022г., издадено от началник отдел "Контрол и правоприлагане" в Национално тол управление (НТУ) към Агенция "Пътна инфраструктура", с което на А. С. Н. е наложено адм. наказание „Глоба“ в размер на 1 800 (хиляда и осемстотин) лева на основание чл. 179, ал. 3а от ЗДвП, за нарушение на чл. 179, ал. 3а от ЗДвП.

В жалбата е изразено несъгласие с изводите на първоинстанционния съд за допуснати съществени нарушения на процесуалните правила при издаването на АУАН и НП и в частност- че не е установен по безспорен начин субекта на нарушението. Посочва се, че от събраните доказателства се установява, че към момента на извършване на нарушението ППС е управлявано от Н.; преди съставяне на АУАН му е предоставена възможност да се запознае с доклада и снимките, генерирани от ел.системата за

събиране на пътни такси, и след като се е запознал с данните за нарушението, доклада и снимките Н. не е отрекъл мястото, датата и часа на управляваното ППС, нито е възразил срещу нарушението, за което му е съставен акта. Моли се за отмяна на първоинстанционното решение и потвърждаване на наказателното постановление.

В проведеното по делото открито съдебно заседание касаторът не се явява и не се представлява.

Ответникът също не се явява и не се представлява и не взема становище по касационната жалба.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София-град, XXVI касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение и обсъди, както наведените с касационната жалба основания, така и тези по чл.218, ал.2 АПК, намира следното:

Касационната жалба е допустима, като постъпила в законоустановения срок, подадена от лице – страна в производството и против акт, подлежащ на касационно оспорване.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Софийски районен съд е установил от фактическа страна следното: на 01.03.2022г. инспектор в отдел "Пътни такси и разрешителен режим" ТД "Митница С." извършил проверка на ГКПП-К. на жалбоподателя Н., който управлявал ППС с рег. № GD702XZ, с общата техническа допустима максимална маса на пътния състав над 3,5 тона /над 12 тона/. При проверката установил, че ППС попада в категорията, за която е дължима такса по чл. 10, ал.1, т.2 от ЗДП. Констатирано било, че посоченото превозно средство на 23.02.2022г. в 12:21ч. е засечено с контролно устройство с идентификатор № 10181 между 18 и п. в. "И." път № А-6, отсечка 50 + 427. За нарушението бил генериран доказателствен запис в системата по чл. 167а, ал. 3 от ЗДВП. Тъй като съгласно чл. 10б, ал. 1, т. 2, вр. чл. 10б, ал. 4 от Закона за пътищата, ППС с обща технически допустима максимална маса над 3,5 тона следва да заплати дължимата за плащане тол такса, която се определя въз основа на реално получени декларирани тол данни, удостоверени по реда на чл. 10, ал. 7 от ЗП, или чрез закупуването на еднократна маршрутна карта, която дава право на ползвателя на пътя да измине предварително заявеното от него разстояние по определен маршрут, след проверка в Електронна система за събиране на пътни такси, проверяващият инспектор констатирал, че водачът като управлява ППС, за което не е заплатена такса по чл. 10, ал. 1, т. 2 от ЗП, е извършил нарушение на чл. 179, ал. 3а от ЗДП. Същия ден-01.03.2022 г. от инспектор в отдел ПТРП, ТД Митница С. е съставен АУАН № BG2022/5800/P8-241 против жалбоподателя Н.. Въз основа на акта е издаденото Наказателно постановление № BG01032022/5800/P8-241/28.07.2022г. от началник отдел "Контрол и правоприлагане" в Национално тол управление (НТУ) към АПИ.

Въз основа на така установената фактическа обстановка въззивният съд е обосновал извод, че Н. не е осъществил състава на посоченото в НП административно нарушение, тъй като на посочените в постановлението дата, място и час липсват доказателства той да е управлявал описания товарен автомобил; безспорно е, че именно той е управлявал към датата на проверката- 01.03.2022г. описаното в НП ППС, но към датата на извършване на нарушението- 23.02.2022г. не е извършвана проверка и АНО не е събирал доказателства дали пак той е бил "водач" по смисъла на чл.179, ал.3а ЗДВП на същото ППС.

С оглед изложените безпротиворечиви, ясни и с необходимата степен на подробност

мотиви, касационната инстанция намира решението на СРС за правилно, като при постановяването му не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, а материалния закон е приложен правилно.

Отсъстват доказателства кой е управлявал ППС с рег. № GD702XZ на 23.02.2022г. в 12:21 на път № А-6, отсечка 50 + 427, при иначе безспорни доказателства, че пътят е включен в обхвата на платената пътна мрежа и че въпросното ППС е с обща техническа допустима максимална маса на пътния състав над 12 тона и попада в категорията на тези, за които е дължима такса по чл. 10, ал. 1, т. 2 от ЗДП.

Обстоятелството, че жалбоподателят не е направил възражение по отношение на авторството на деянието, не освобождава административнонаказващия орган от безспорно установяване на този признак от състава на нарушението. Производствата от административнонаказателен характер имат санкционен характер и като такива оказват съществено неблагоприятно влияние в правната сфера на нарушителите, поради което правилата, по които се развиват, са разписани с императивни правни повели. Съгласно разпоредбата на чл. 53 от ЗАНН наказващият орган трябва да установи по категоричен начин деянието, извършителят и вината му, преди да пристъпи към приложение на санкционния състав. Съгласно чл.103, ал.1 от НПК, с оглед препращането по чл.84 от ЗАНН, наказващият орган е този, който следва да докаже предявените обвинения, без в негова процесуална полза да е проявената пасивност в защитната позиция на наказания.

В случая липсват доказателства, въз основа на които АНО е приел за осъществена отразената в АУАН фактическа обстановка по отношение на авторството. Актосъставителят не е свидетел на нарушението, нито са установявани други свидетели на нарушението. Няма въведени факти за авторството и чрез други доказателствени източници- снимки, визуализиращи шофьора на ППС към 23.02.2022г., сведения от собственика на ППС или др.

Констатациите на АНО очевидно се основават на предположението, че след като Н. управлява ППС на 01.03.2022г. и не е възразил относно авторството на предявеното му с АУАН нарушение, извършено на 23.02.2022г., то той се явява извършителя. Действително, правната фикция по чл. 188, ал. 1 от ЗДвП предвижда такава възможност, но при безспорно установено нарушение, извършено при управление на собствения на съответното лице, автомобил. Такива доказателства в настоящия казус не са представени от административнонаказващия орган, комуто принадлежи доказателствената тежест за установяване на нарушенията.

Имайки в предвид разпоредбите на чл. 53 и следващите от ЗАНН, съгласно които наказателно постановление се издава едва когато е установено по безспорен начин извършването на нарушението, че същото е извършено именно от лицето, което се сочи за негов автор, първоинстанционният съд правилно е възприел обжалваното наказателно постановление се явява незаконосъобразно. Като правилно и обосновано първоинстанционното решение следва да се потвърди.

Водим от гореизложеното и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, вр. чл. 63в ЗАНН Административен съд София - град, XXVI касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 736 от 13.02.2023г. на Софийски районен съд,
Наказателно отделение, 133-ти състав, постановено по НАХД № 11009/2022 г.
Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: